

tægt for området, kan forbudsbestemmelsen heller ikke anvendes.

I tilknytning til den udvidede forbudsbestemmelse er det i lovforslagets §§ 24 og 30 foreslået, at kommunalbestyrelsen ved offentliggørelsen af kommuneplaner og forslag hertil skal oplyse om reglerne i § 12, stk. 2 og 3.

Kapitel 5 Lokalplanlægning

Lokalplanbestemmelserne opretholdes stort set som de kendes i dag, bortset fra indførelsen af »bonus-ordningen«. Der er desuden sket en vis modernisering af sproget.

Til § 13

Stk. 1-4 om kommunalbestyrelsens ret og pligt til at udarbejde lokalplaner svarer til kommuneplanlovens § 16 og § 19, stk. 1 med visse redaktionelle ændringer.

Det er dog nu udtrykkeligt i stk. 1 fastsat, at en lokalplan ikke må stride mod landsplanbeslutninger eller mod regionplanlægningen for de emner, som er fastsat efter § 6, stk. 3 og 4. Bestemmelsen svarer således til reglen i lovforslagets § 11, stk. 2 om kommuneplaners forhold til den overordnede planlægning.

Stk. 5. Bestemmelsen er ny. Den giver miljøministeren mulighed for at præcisere indholdet af kommunernes lokalplanret og -pligt. Særligt er der behov for, efter nærmere aftale med Trafikministeriet, at fastsætte præciserende regler om lokalplanlægningen for amtskommunale og statslige vejanlæg i lighed med de retningslinier, som er aftalt med Trafikministeriet om samspillet mellem lokalplanreglerne og vejlovgivningen/ekspropriationsprocesloven. Disse retningslinier fremgår i dag af cirkulære af 26. juni 1986 om kommuneplanloven.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til kommuneplanlovens § 17.

Til § 15

Stk. 1 svarer til kommuneplanlovens § 19, stk. 2, 1. pkt. og § 21, stk. 1, idet det dog er fastsat, at planens retsvirkninger skal fremgå af selve planen.

Stk. 2, 3, 5 og 6 svarer til kommuneplanlovens § 18, dog foreslås den hidtidige begrænsning i adgangen til at lokalplanlægge for arealer, der er udlagt til jordbrugsformål, præciseret. Loven bliver hermed i overensstemmelse med praksis, der har accepteret lokalplaner med bl.a. bevaringssigte for bebyggelser i landsbyer og f.eks. tekniske anlæg i det åbne land, uanset at områderne i kommuneplanen var udlagt til

jordbrugsformål. Ved landsbyer forstås samlede bebyggelser i landzone, der er omfattet af en lokalplan, eller som er éntydigt afgrænset i en kommuneplan, sammenholdt herved bestemmelsen i lovforslagets § 35, stk. 3 om landzonekompetencen.

Stk. 4. Bestemmelsen, der er ny, giver hjemmel for den såkaldte bonusvirkning af lokalplaner, jf. omtalen under de almindelige bemærkninger. Det er således en gyldighedsbetingelse, at lokalplanen udtrykkeligt angiver hvilke tilladelser og dispensationer, der anses for meddelt efter de omhandlede lovbestemmelser. Dette krav er endvidere nødvendigt af hensyn til de amtskommunale og statslige myndigheders mulighed for at fremsætte indsigelser (veto) ved lokalplanforslagets offentliggørelse. Der kan yderligere henvises til bemærkningerne i de samtidigt fremsatte forslag til naturbeskyttelseslov og vandløbslov.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til kommuneplanlovens § 19, stk. 2, 2. pkt. og § 20. Oplysningerne om hvilke tilladelser efter anden lovgivning, der er nødvendige, foreslås dog flyttet fra lokalplanen til redegørelsen. Med øvrig planlægning for området forstås regionplanlægning, relevant sektorplanlægning, eventuelle landsplandirektiver og statslige anlægsbeslutninger.

Til § 17

Stk. 1 og 4 svarer til kommuneplanlovens § 22, stk. 1 og 3 med mindre redaktionelle ændringer.

I stk. 2 foreslås den hidtidige bestemmelse i kommuneplanlovens § 22, stk. 2 ændret. Det foreslås, at kommunalbestyrelsen ikke længere skal kunne give tilladelse til påbegyndelse af et lokalplanpligtigt byggeri eller anlæg herunder nedrivning, selvom byggeriet, nedrivningen eller anlægget ikke kræver dispensation fra de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser. Baggrunden herfor er, at det forekommer stødende, at et byggeri, anlæg eller en nedrivning, som er anledning til et lokalplanforslag, kan iværksættes, før kommunalbestyrelsen har truffet den endelige beslutning, og lokalplanen er blevet offentliggjort.

Stk. 3 fastslår i overensstemmelse med gældende praksis, at byggeri m.m. ikke kan igangsættes med kommunalbestyrelsens tilladelse, hvis der er nedlagt veto mod planforslaget, eller miljøministeren har truffet beslutning om »call-in«.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til kommuneplanlovens § 31 med redaktionelle ændringer.